

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajalla on lisäksi ja/tai vaihtoehtoisesti oikeus vaatia tällaista viivästyskorkeaa SEUT 266 artiklan toisen kohdan, SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan sekä perusoikeuskirjan 41 artiklan 3 kohdan mukaisella kanteella Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun perusteella siitä syystä, ettei komissio maksanut tällaisia korkoja unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-341/17 antaman tuomion mukaisesti. Kantaja vetoaa tältä osin jälleen vaihtoehtoisesti SEUT 277 artiklaan, mikäli komissio vetoaisi johdetun oikeuden sääntöihin ja tällaisia sääntöjä tulkittaisiin tavalla, joka on ristiriidassa kantajalla perussopimusten nojalla olevien oikeuksien kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajalla on oikeus vaatia koronkorkoa SEUT 266 artiklan ensimmäisen kohdan tai vaihtoehtoisesti sen toisen kohdan, SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan sekä perusoikeuskirjan 41 artiklan 3 kohdan nojalla nostetulla kanteella, koska komissio on laiminlyönyt kyseisen viivästyskoron maksamisen. Tältä osin kantaja vetoaa jälleen toissijaisesti SEUT 277 artiklaan, mikäli komissio vetoaisi johdetun oikeuden sääntöihin ja tällaisia sääntöjä tulkittaisiin tavalla, joka on ristiriidassa kantajalla perussopimusten nojalla olevien oikeuksien kanssa.
- 4) Neljäs kanneperuste, jolla kantaja vaatii lisäksi ja siltä osin kuin on tarpeen unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla 7.7.2022 päivätyn komission päätöksen, jolla kieltäydettiin maksamasta viivästyskorkeaa ja koronkorkoa tälle korolle, sillä perusteella, että SEUT 266 artiklaa on rikottu ja/tai sitä unionin oikeuden yleistä periaatetta on loukattu, jonka mukaan unionin toimielimillä on palauttamisvelvollisuus sen jälkeen, kun toimenpide on kumottu tuomiolla.
- 5) Viides kanneperuste, joka on toissijainen neljänteen kanneperusteeseen nähden ja jolla kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan SEUT 265 artiklan nojalla, että komissio on toiminut lainvastaisesti, koska se ei ole maksanut kantajalle viivästyskorkeaa eikä niille koronkorkoa kantajan 8.6.2022 esittämän näitä korkoja koskevan vaatimuksen jälkeen, mikä on vastoin SEUT 266 artiklaa ja/tai sitä unionin oikeuden yleistä periaatetta, jonka mukaan unionin toimielimillä on palauttamisvelvollisuus sen jälkeen, kun toimenpide on kumottu tuomiolla.

Kanne 22.9.2022 – Crown Holdings and Crown Cork & Seal Deutschland v. komissio

(Asia T-587/22)

(2022/C 424/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Crown Holdings, Inc. (Yardley, Pennsylvania, Yhdysvallat) ja Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH (Seesen, Saksa) (*edustajat:* asianajajat A. Burnside, C. Graf York von Wartenburg, A. Kidane ja D. Strohl)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan SEUT 101 artiklan mukaisessa menettelyssä (asia AT.40.522 – Metallipakkaukset) 12.7.2022 annetun Euroopan komission päätöksen C(2022) 4761 final siltä osin kuin se koskee kantajia ja

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisellä kanneperusteella väitetään, että komissio loukkasi unionin oikeuden yleisiin periaatteisiin kuuluvaa *patere legem quam ipse fecisti* -periaatetta hyväksymällä asian siirtämisen Saksan liittovaltion kartellivirastolta, millä poiketaan vakiintuneista käytännöistä, jotka ilmenevät yhteistyötä kilpailuviranomaisten verkostossa koskevasta komission tiedonannosta.

2. Toisella kanneperusteella väitetään, että hyväksymällä asian siirtämisen Saksan liittovaltion kartellivirastolta komissio loukkasi kantajien perusteltua luottamusta siihen, että se noudattaisi vakiintunutta käytäntöä.
3. Kolmannella kanneperusteella väitetään, että hyväksymällä asian siirtämisen niin myöhäisessä Saksan liittovaltion kartelliviraston menettelyn vaiheessa komissio loukkasi toissijaisuusperiaatetta.
4. Neljännellä kanneperusteella väitetään, että hyväksymällä asian siirtämisen Saksan liittovaltion kartellivirastolta useita vuosia alkuperäisen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen komissio loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia.
5. Viidennellä kanneperusteella väitetään, että hyväksymällä asian siirtämisen tätä varten varatun alkuperäisen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen komissio ei saattanut kilpailulainsäädännön täytäntöönpanon tavoitteita asianmukaisesti tasapainoon oikeusvarmuuteen, luottamuksensuojaan ja kantajien puolustautumisoikeuksiin liittyvien tavoitteiden kanssa, mikä on suhteellisuusperiaatteen vastaista.
6. Kuudennella kanneperusteella väitetään, että hyväksymällä asian siirtämisen Saksan liittovaltion kartellivirastolta alkuperäisen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen komissio loukkasi hyvän hallinnon periaatetta.

Kanne 22.9.2022 – Renco Valore v. komissio

(Asia T-588/22)

(2022/C 424/61)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Renco Valore SpA (Pesaro, Italia) (edustajat: asianajajat A. Gaspar Schwalbach, C. Pinto Xavier ja M. Cotrim)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa kumoamaan tukiohjelmasta SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), jonka Portugali on myöntänyt Zona Franca da Madeiralle (ZFM) – Järjestely III, 4.12.2020 annetun komission päätöksen C (2020) 8550 1, 4 ja 5 artiklan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee oikeudellista virhettä, sillä kriteeriä, joka koskee ”Madeiralla tosiasiallisesti ja olennaisesti toteutettua toimintaa”, on tulkittu ja sovellettu oikein ZFM:n järjestelyä III täytäntöön pantaessa. Kantaja vetoaa siihen, että komissio tulkitsi virheellisesti kriteeriä ”voitot ovat seurausta Madeiralla tosiasiallisesti ja olennaisesti toteutetusta toiminnasta”. ZFM:ään rekisteröityjen yritysten voitot, joille voidaan myöntää verohelpotus, eivät rajoitu voittoihin, jotka saadaan toiminnasta, johon kohdistuu syrjäisimpien alueiden asemasta aiheutuvia lisäkustannuksia, eli ainoastaan Madeiran autonomisella alueella harjoitetusta toiminnasta. Kun otetaan huomioon ZFM:n järjestelyn III tavoitteet ja asiayhteys, kyseisen kriteerin oikeassa tulkinnassa hyväksytään, että Madeiralla tosiasiallisesti ja olennaisesti toteutettuna toimintana pidetään sellaista toimintaa, jota harjoittavat Madeiralla toimiluvan saaneet yritykset, joiden päätöksenteko tapahtuu siellä, riippumatta siitä, harjoittavatko ne kansainvälistä toimintaa.